ఆకాశ రామన్న ఎవరోయ్?

వల్లూరి కృష్ణారావు

భద్రాచలానికి తనను బదిలీ చేశారని వినగానే సీతాపతికి ప్రాణాలు పోయినంత పనైంది. బదిలీని తప్పించుకోడానికి చేయగలిగిన ప్రయత్నాలన్నీ చేసాడు. కాని పురుషకారం వీగిపోయింది. గ్రహచారం అజెయ్యమైనది. చివరికి...ప్రభుత్వం తాఖీదుకు విధేయుడయ్యాడు సీతాపతి!

భద్రాచలం బదిలీ అంటే...సాధారణంగా ఏదో తప్పుచేస్తేనేగాని వేయరంటారు. అది పనిష్మెంట్ సెంటరట! భద్రాచలం అంటే, మరేం భయంకరమైన ప్రదేశం కాదుగాని, దూరప్రాంతమని, మన్యప్రదేశమని, ఒకభయం ఉద్యోగుల్లో పాతుకుపోయి ఉండచ్చు అనుకున్నాడు సీతాపతి. అయితే...తనను బదిలీ చేయడానికి తను చేసిన తప్పిదమేమయినట్టు?

ఈ బదిలీకి సంతోషం ప్రకటించింది సీతాపతితల్లి ఒక్కతే! "పోనీలేరా, నాయనా! అంతా భద్రాద్రి రాముడిదయ. ఈ ఘటం అక్కడ బుగ్గయితే చాలు. నా ప్రాణాలన్ని అంతం అక్కడ ఉందికాబోసు!" అంది ముసలావిడ. సీతాపతి నవ్వాడు. నవ్వుతూ, అన్నాడు.

"నా చావుకేనిస్తే...ఈ బదిలీ!"

సీతాపతితల్లి రెండు చెవులూ మూసుకొంది. "బాగుంది నాయనా నీవరస. ఇందుకేకాబోసు పెనవచదువు వెలగబెట్టింది. తప్పేకదూ! భక్తిఉంటే, ఎప్పటికయినా పయికివస్తావు. శ్రీరాముని దయఉంటే" అంటూ మందలించింది.

సీతాపతికూడా నాలిక కరుచుకున్నాడు. తనువెళ్ళేది పవిత్రమైన పుణ్యస్థలం. తనకా ఊరు తనమంచికే అయ్యిందేమో! అయినా శ్రీరాముని దయఉంటే, తనకు ప్రమోషన్ వెంటనే రావచ్చును. తనకు దాశరథీ శతకం కంఠతా వచ్చుకూడా!

సీతాపతి భద్రాచలంలో కాపురంపెట్టాడు. కాపురంపెట్టిన పదిరోజుల్లోపలే, సీతాపతితల్లి మంచంమీద కుదించుకుపోయి చలికుదుపుకు తట్టుకోలేక..."సీతాపతీ!" అని అస్తమానమూ పిలిచేది.

ఇంట్లో అందరినీ, పక్షపాతం లేకుండా, మన్యజ్వరం కౌగలించుకొని, పలకరించి చక్కిలిగింతలు పెట్టేది. సీతాపతిభార్య ఈ కషాయాలు అవీ తీయలేక, ఏకవిసుక్కునేది. చాకిరీ తట్టుకోలేక బాధపడేది. చాకిరీతో, మన్యజ్వరంతో చిక్కి శల్యమయ్యింది. సీతాపతిమీద విసుక్కుంది: "ఈ మాయదారిఊరు తీసుకువచ్చారు. పిల్లలం...మేమూ చచ్చిపోతున్నాం. పెద్ద పెనవకు ఇంకా జ్వరంతగ్గలేదు." సీతాపతి బాధపడాడు. తాను కావలసివచ్చాడా? ఏం చేసాడు? ఇదంతా విధిత్రిప్పట! కష్టాలు వచ్చినప్పుడే ధైర్యంగా ఉండాలి. అదే అన్నాడు..."నాకుమాత్రం ఇష్టమాలక్ష్మీ! ఏంచేస్తాం. గ్రహచారం. మనం చేయగలిగిందంతా చేశాం. విధి ప్రతికూలించినపుడు..." సీతాపతిభార్యకు అక్కసు వస్తుంది సీతాపతినిచూస్తే. ఏకవిధి విధి అంటాడు! సీతాపతీ చూస్తూనే ఉన్నాడు పిల్లలంతా, ఎండిపోయి పరుగుల్లా అయిపోయారు. ఎంతడబ్బూ డాక్టరు ఫీజులకు చాలు!

సీతాపతి ఇంటిపరిస్థితి అధ్వాన్నంగా ఉందనుకున్నాడు. "ఈ ఊరు ఎప్పుడు వదిలిపోతామోగాని..." అన్నాడో లేదో సీతాపతితల్లి "అలా అనక నాయనా!" అని అంటుకుంది. సీతాపతి ఇంక ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు.

ఒకరోజురాత్రిసీతాపతిభార్యదొడ్లోంచి కెవ్వున కేక పెట్టింది. "ఏమయింది లక్ష్మీ!" అంటూ అరుస్తూ ఒక్కదూకులో దొడ్డిలోకి వెళ్ళాడు. సీతాపతి దొడ్డిగుమ్మంమీద సీతాపతి భార్యబోర్లాపడిఉంది. భర్తవంక బెదురుగా, దెబ్బతిన్న లేడిలాచూసి...అతినింపాదిగా, నీరసంగా, "పాము" అంది, పాము చెవులకు భయపడికాబోలు దూరాన దొడ్డిఅవతలకు జరజరా, ఠీవిగా, ప్రాకిపోతున్న ఫణిరాజును చూశాడు సీతాపతి.

భార్యను లేవదీసి, ఇంట్లో మంచంమీద పడుకోపెట్టి పరిచర్యలు చేశాక, ఆమె భయాన్ని పోగొట్టడానికి ప్రయత్నిస్తూ, "లక్ష్మీ! ఈ ఊళ్లో పాములు కరవ్వు." అన్నాడు. సీతాపతిభార్య అంతమనిషీ లుంగచుట్టుకొని లేచింది ఒక్క విసురున. సీతాపతివైపు గుర్రుగా చూసింది. చూసి, దెప్పుతున్నట్లు,

"ఊహు! కరవ్వు, ముద్దుపెట్టుకుంటాయి!" అంది.

సీతాపతి మాట్లాడలేదు. సీతాపతిభార్య, ఆరోజు ప్రొద్దున్నే దాసి చెప్పగావింది, "ఈ ఊళ్ళో మాయదారి పాము లెక్కువంటమ్మా! కాళ్లకు పెనవేసుకుంటాయి... తాడనుకుంటామా...అది పాము!"

దీనికితోడు సీతాపతిభార్య నాగరాజు ఆటపాటల్ని స్వాంతంగా చూసింది. దానితో సీతాపతిభార్యకు కొత్తజబ్బు వచ్చింది. ప్రతిరోజూ రాత్రి, అధమం రెండుమూడుసార్లయినా, కెవ్వున కేక పెడుతుంది. ఏ తాడు ముక్కను చూసినా, పామని భ్రమించి పెదగోడవచేస్తుంది.

సీతాపతికి రోజురోజుకూ మతిపోతోంది. హెడ్డాఫీసువాళ్లకి, తనకు బదిలీ కావాలన్నట్లు, రోజుకొక అప్లికేషన్ పెట్టుకుంటున్నాడు, తను పడుతున్న యమయాతనలను వివరిస్తూ. చెవిటివానికి శంఖనాదం వినిపించినట్లే. ఒకరోజున తానే బయలుదేరాడు. తోడుగా 'కుట్టుకుంక' కూడా ఉన్నాడు. ఏమీ లాభంలేకపోయింది. ఇంకా పోగా, ఆఫీసరు మందలింపులు మిగిలాయి.

"ప్రతీ వాళ్లూ ఇలా అంటే, భద్రాచలం ఎడారి అవుతుంది. ఇదొక అలవాటు అయిపోయింది. భద్రాచలంగురించి నాకు వేరే చెప్పక్కర్లేదు. నేను అక్కడ పదిహేను ఏళ్లు పనిచేశాను."

సీతాపతి ఇంక ఆఖరి అస్త్రం ప్రయోగించాడు...

"వీణ్ణి చూశారా!" అన్నాడు సీతాపతి. ఆ అనడంలో ఎంతో బాధ. దైన్యం ఇమిడి ఉన్నాయి. ఆఫీసరు ఆ కుఱ్ఱాణ్ని చూశాడు. అస్థిపంజరాన్ని గూర్చి పాఠం చెప్పవలసివస్తే వాణ్ణి చొక్కావిప్పి బల్లమీదనుంచో పెడితే ఉపాధ్యాయుడికి చాలా తేలిక.

(55 వ పేజీ చూడండి)

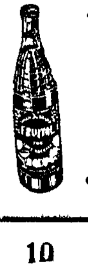
చల్లని పాలతో కలిపి
ఫ్రూటాల్
ఎల్లప్పుడు సేవించండి

ఆకాశరామన్న ఎవరు?

[10 వ పేజీ తరువాయి]

ఆఫీసరు ఒకమటువైద్యుడిలా మొహం పెటి..."చాలా బలహీనంగా ఉన్నాడు. ఏమి ఇప్పిస్తున్నావు?"

"ఏదో టానిక్ ఇప్పిస్తున్నానుసార్" వివరంగా అడుగుతున్న ఆఫీసరు మొహం చూసి, తనపని అయ్యేటట్లుందనుకున్నాడు. వెంటనే ఆఫీసరు వేసిన ప్రశ్నకు తల్లక్రిందు లయ్యాడు...

"నువ్వు...ఎల్.డి సి. వని మర్చిపోతావు. అందుకే అంత ఖర్చూ, చాలకపోవడమూను. నువ్వు హోమియోమందు ఎందుకు వాడ కూడదు? "కాలిఫాస్...100 × "వాడు. పదిహేనురోజులు పోయాక తీసుకురా! వట్టాడికి జబ్బుచేస్తే బదిలీ కావాలా! తెలివి తక్కువ."

సీతాపతి 'ఖర్మ' అన్నట్లు నుదుటి నొక మాటుకొట్టుకొని, కుటుంబను వెంటపెట్టుకొని వెనక్కు నడిచాడు. ఖర్మ ఏమంటే, ఆఫీసరుకు 'హోమోపతీ' వైద్యంపిచ్చి.

తర్వాత దారిలో కుర్రాడు "సోడా!" అంటే ఒక మొట్టుమొట్టాడు కోపంగా. వాడు కుయ్యోమన్నాడు "ఇందుకా నన్ను తీసుకువచ్చి అన్నటు!" తర్వాత సోడా ఇప్పించాడు. వాడు వెక్కుతూ తాగాడు.

సీతాపతి తల్లికి జ్వరం ఉవ్వెత్తుగా వచ్చింది. ఖంగుమని దగుతోంది. మూసిన కన్ను తెరవదు. మగతనిద్ర మెలుకువ వచ్చినపుడు..."సీతాపతీ! మంపూరు తీసుకుపోరా! అక్కడే చేయరా ఇంతమటి నన్ను" అనేది. సీతాపతి బాధగా నవ్వేవాడు..."అలానే ... అమ్మా! అలానే పోదాం," అనేవాడు.

"ఏమోరా నాయనా! ఆ శ్రీరామునికి దయలేదు, వచ్చినప్పటినుంచి ఒక్కలా ఉన్నాం...ఈచలికి తట్టుకోలేకుండా ఉన్నాం. ఇదేం జ్వరంరా అబ్బాయీ!"

"భయంతో ఛస్తున్నామండీ! ఎన్నాళ్లండీ?" అనేది భార్య.

"వెళ్లిపోదాం" అంటూండగా, "నాన్నోయి! తేలు!" అని అరిచాడు రెండోకొడుకు. సీతాపతి ఒక్కమాటు ఎగిరి గంతేసి, చెప్పుతీసి, "ఏదీ" అని.

"లాంతరు ఇటుచూపు!" అన్నాడు. వెంటనే తేలును చూశాడు. చాలా భయంకరంగా ఉంది. అడవితేలు! సీతాపతికే భయంవేసింది: అది కుడితే, మరి ఆశలేదనుకున్నాడు సీతాపతి. ధైర్యం పుంజుకుని, బలం కూడకట్టుకొని, దానిమీద ఒక్కపెట్టు పెట్టాడు.

చెమట తుడుచుకుంటూ, భార్యనుద్దేశించి "ఇదుగో చూడు! రేపే ప్రయాణం," అన్నాడు. మతిపోయినంతగా ఆశ్చర్యపడింది.

సీతాపతి, కుటుంబాన్ని స్వగ్రామంలో ఉంచి తిరిగివచ్చాడు. వచ్చిన వారంరోజులకే పూర్వపు ఆఫీసుకు తిరిగి బదిలీ చేయబడాడు. తను అనుకున్నదే. కాదంటే, తన పూర్వపు ఆఫీసుకు బదిలీ అవుతుందా కాదా అనే అనుమానం తప్పితే! అదొక్కటే, అనుకోనిది జరిగింది.

ఇకపోతే...ఆఫీసులోనివారి ఆశ్చర్యం ఇంతా అంతా కాదు. తనకు ముందే తెలుసన్నట్లు, ఆర్డరు రాకుండానే కుటుంబాన్ని తరలించడం! అందరికంటే, ఎక్కువ ఆశ్చర్యం ప్రకటించిన సీతాపతి దీవాంతకుడనుకున్నారు. మిగతా గుమాస్తాలంతా,' ఏదో కమామిషుచేసి వచ్చాడయ్యా ఈ సీతాపతి! అసాధ్యుడు." అన్నారు.

ఇంకా అతి విచిత్రమైన సంఘటన ఏమిటంటే. 'కంప్లయింట్స్ ఆఫీసరు' సీతాపతి రిలీవు అయ్యాక, సీతాపతిమీద ఎంక్వయిరీకి భద్రాచలం రావడం అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. సీతాపతి ట్రాన్స్ఫరు మినహాగా, మిగతా గుమాస్తాలతో ఎంతో చనువుగా, స్నేహంగా ఉండేవాడు. ఏదైనా కావలసివస్తే "సీతాపతిని అడగండి" అనేవారు. పైగా సీతాపతి చాలా మంచివాడు అని అందరూ అన్నదే. అట్టే సీతాపతిమీద ఎంక్వయిరీకి రావడమా?

సీతాపతి మంచితనంవిన్న కంప్లయింట్స్ ఆఫీసరు కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు.

"నమ్మలేకుండా ఉన్నాను. ఇందులో ఏదో గూడుపుఠానీ ఉంది" అందరి గుమాస్తాల నుద్దేశించి అన్నాడు.

"లేదు. నమ్మండి అతడు చాలా మంచివాడు. నెమ్మదస్తుడు. తుంచి మాట్లాడ్డు. కక్కుర్తిలేదు" అని తల నెరసిన గుమస్తా అంటే...

"మరి ఈ ఆకాశరామన్న వ్రాసిన ఉత్తరానికి మీ సమాధానం?"

"ఆకాశరామన్నా?"

"అవును. సీతాపతి లంచగొండి. కోపిష్టి. దుష్టుడు!"

"వఠిది. అవన్నీ అబద్ధం. ఎవ్వరో కిట్టనివాళ్ళు వ్రాసినది" అన్నారు అంతా, ఆ ఆఫీసు యజమానికూడా చెప్పాడు! 'వ్రాసి ఇస్తాను' అన్నాడు. ఎంక్వయిరీ ఆఫీసరు సీతాపతి మంచితనాన్ని విశ్వసించాడు. ఆకాశరామన్న వ్రాత నిరాధారమని త్రోసిపుచ్చాడు.

కాని, భద్రాచలం ఆఫీసు సిబ్బందికి జవాబు దొరకని ప్రశ్న లేమంటే, సీతాపతికి కిట్టనివాడు ఉన్నాడా? అతను ఎందుకలా వ్రాసినట్లు?

సీతాపతే తనపై తాను వ్రాసుకున్నాడని అంటే, సిబ్బంది కాదు కదా, సీతాపతి భార్య అయినా నమ్మతుందా?

కథ విన్న సీతాపతి ఆరోగ్యంగా, సౌఖ్యంగా చిరునవ్వు నవ్వి, ఆ చిరునవ్వును లోపలకు మళ్ళించుకున్నాడు. అనుకోకుండా, అందరిలాగే తనుకూడా, చిన్నగా, "ఆకాశరామన్న ఎవరూ" అనేసి ఫక్కున నవ్వేశాడు! ★

మెక్లీన్స్
రంగులువేసే పోటీ
ఇప్పుడే పాల్గొనండి!
వందల కొలదీ
బహుమతులు
గెలువబడవలెను!

కేసరికుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-14
ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏజంట్లు:
మెసర్సు సీతారామ్‌జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికిందరాబాదు.